

ратно ваздухопловство на Балкану. Овај план није остварен због противљења војних кругова који су увек били за набавку оружја из Чехословачке, а не из Немачке.

Кад ј евећ било јасно да ће почети рат у Европи, Немци су наметнули Југославији уговор по коме су они њој обећали испоруку 100 месершмита, 120 противавионских топова (Шкода) и 100 противтенковских топова (Шкода). Тиме су приморали Југославију да пошаље у Немачку целокупну производњу Борског рудника, који је био француска својина, и рудника Трепче, који је био Енглеска својина. Покушај набавке оружја из САД није успео, јер то Стејт департамент није одобрио.

Југословенска војска је била одлично извежбана, дисциплина више него строга, па је наша иницијатива

У Првој подофицирској школи, Београд, 1932. године

због ње била ограничена. Војна доктрина је била заснована на искуствима Српске војске, стеченим у ратовима од 1912. до 1919., а и ранијим. Наравно да је и Географски положај Хрватске, па и Словеније, имао утицај на доктрину и ратне планове. Због притиска др. Мачека, ратни план П41 је морао да буде тако подешен да се брани и територија северно од Саве и Дунава, јер је др. Мачек на седници Владе изјавио: " Ви Срби ће те се повући и борићете се са нама северно од Саве и Дунава?" Тако је тај план П41 морао да буде у првој фази кордонски, са врло слабом стратегијском резервом. То смо сви ми одмах учили и дискутовали смо о томе са водећим шефовима одељења Главног генералштаба.

Лично, нисам веровао у снагу и моћ тадашње Југославије и њене војске, али нисам очекивао да ће се тако брзо распасти.

Na tradicionalnom turniru srpskih fudbalskih timova iz Amerike i Kanade, koji se održava početkom septembra u Klivlendu u Ohaju, najčešće se za titulu najboljih bore "Ujedinjeni Srbi" iz Cikaga i "Beli orlovi" iz Patersona.

"Beli orlovi" osvojili su titulu najboljeg fudbalskog kluba četiri puta, a i tri puta za redom, pa se tako pehar Velikog srpskog turnira Amerike i Kanade za trajno preselio u društvene prostorije Crkveno školske opštine Svetog Jovana Krstitelja u Patersonu.

Ovih dana "Beli orlovi" su proslavili svoju klubsku slavu na Srpskom imanju u Nju Džersiju. Bio je to pravi festival fudbala. Na proslavi su bili fudbalska reprezentacija Nju Džersija, "Srbija" iz Njujorka, ekipa Klark Tauna i "Srpska Krajina" iz Patersona. Bila je to revija lepog i efikasnog fudbala. Ovoga puta, na slavi, igralo se iz zadovoljstva, sa željom da se pokaže najbolje i najlepše.

Za nas, ovo je bio povod da vam ispričamo priču o klubu "Beli orlovi" ali i o Srbima iz Patersona jer oni su ih osnovali. Oni brinu o njima, navijaju za njih, izgradili su im četiri terena za veliki fudbal i zaista su zaslužili "da se i o njima - Patersoncima - prozbori koja reč."

Paterson je velik grad nadomak Njujorka, nekada je bio čuven po rudnicima i teškoj industriji, a sada je poznat po dobrim graditeljima i građevinskim firmama koje rade sa azbestom. Među poznatije graditelje ubraja se nekoliko firmi koje vode ljudi poreklom sa bivših jugoslovenskih prostora, mahom iz Bosne i Vojvodine.

U Patersonu je velika, složna i uspešna srpska kolonija koja broji nekoliko desetina hiljada naših ljudi iz stare političke emigracije, ekonomske imigracije i ove naše poslednje, ratne ili izbegličke.

Beli Orlovi iz Patersona pobednici Srbijade

Pre dvanaest godina u Patersonu je osnovan fudbalski klub sa željom da se okupe mladi ljudi i da se u Americi pokaže da Srbi nisu baš tako crni kako su nas u to ratno vreme prikazivali ovadašnji mediji. Pomalo iz inata, a bogami, pomalo i zbog znanja i talenta, "Beli Orlovi" veoma brzo

Kapiten "Belih orlova" i jedan od najboljih igrača Dragan Vasić i trener Zdravko Dobrijević primaju pehar i nagrade od predstavnika američke firme Western Union.

dospavaju u sam vrh fudbala u Nju Džersiju. Osvajaju nekoliko puta titulu šampiona Premijer Lige, pobeđuju na "Badvajzer Kupu" i ukupno četiri puta osvajaju šampionsku titulu na velikom fudbalskom turniru Amerike i Kanade, igraju na čuvenom Jenki stadionu sa reprezentacijom Nju Džersija i pobeđuju...

Za najboljeg igrača poslednjih godina važi Radoslav Bojović - Roki, koji ovu titulu želi da подели sa ostalim Orlovima, jer "Beli orlovi" pobeđuju zato što su složni, imaju isti cilj i nesebično pomažu jedni druge, a i zato sto se oko kluba, i dan danas, okupljaju igrači koji su zaigrali na prvim utakmicama. Oni su tajna snaga kluba, podpora i pomoć uvek kad zatreba, oslonac za predah i utehu i najverniji i najsrčaniji navijači.

Sve to nije čudno kad se zna da iza "Belih orlova" stoji čitava srpska zajednica u Nju Džeriju. Stoje građevinari iz firmi "Four strong buls", "J.R.", "Beta", "BNK",

ja" i na njoj se čovak zaista oseća kao da je na Zlatiboru, Avali ili na nekom proplanku u Bosni i Hercegovini.

Vrlo brzo zemljište je sredeno, izgrađen je dom u obliku krsta, koji može da primi preko 1000 posetilaca, napravljena su četiri prava profesionalna fudbalska igrališta, košarkaški i odbojkaški tereni i još mnogo toga.

Godine 2001. na Srpskoj zemlji, na imanju Patersonske Crkve Svetog Jovana Krstitelja, održana je "Srbijada", turnir naših najboljih fudbalskih klubova iz Amerike i Kanade. Skupilo se tada na srpskom imanju skoro deset hiljada naših ljudi i naših prijatelja iz celog sveta. Igra se dobar fudbal, okretalo se pečenja na ražnju, bilo je ćevapčića i ražnjića, pevalo se i igralo do zore. Bio je to do sada najveći skup Srba na Istočnoj obali Amerike.

Eto, u takvom okruženju nastali su, igraju, rastu i visoko lete "Beli orlovi", naš najtrofejniji fudbalski klub u Americi i Kanadi. "Nameravamo još dugo da budemo prvi i najbolji" - kaže trener Zdravko Dobrijević, koji stručno vodi tim poslednje četiri godine.

"Naši osnivači, naša Crkva, naši očevi ali i naša deca, očekuju od nas da nastavimo kao do sada i da i dalje radimo u korist naše Srpske zajednice" - kaže Milanko Plakalović, predsednik kluba.

"Želja nam je da jednom na našim terenima vidimo i reprezentaciju Srbije i Crne Gore i Republike Srpske, i još veća da se naša reprezentacija ponovo vine u fudbalske visine gde je bila i gde joj je mesto" poručuju igrači i nude se Reprezentaciji kao sparing partneri.

"Srećan let Beli Orlovi! - Letite nam na ponos i diku" - kažu Srbi iz Patersona, a i mi se ovom reportažom pridružujemo.

Branislav Lučić
SRBA Radio i TV - New York